

2024/1356

22.5.2024

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/1356

ze dne 14. května 2024,

kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. b) a d) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Schengenský prostor byl vytvořen ve snaze poskytnout prostor bez vnitřních hranic, v němž je zaručen volný pohyb osob, jak je stanoveno v čl. 3 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii. Dobré fungování tohoto prostoru závisí na vzájemné důvěře mezi členskými státy a účinné správě vnějších hranic.
- (2) Pravidla, jež upravují ochranu hranic ve vztahu k osobám překračujícím vnější hranice členských států Unie, jsou stanovena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ⁽⁴⁾. Navzdory uplatňovaným opatřením týkajícím se ostrahy hranic by však členské státy mohly čelit nedovolenému překračování hranic státními příslušníky třetích zemí, kteří se snaží vyhnout hraničním kontrolám. Za účelem dalšího rozvoje politiky Unie s cílem zajistit kontrolu osob a účinný dohled nad překračováním vnějších hranic ve smyslu čl. 77 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) by měla další opatření řešit situace, kdy jsou státní příslušníci třetích zemí zadrženi v souvislosti s nedovoleným překročením vnější hranice, kdy jsou státní příslušníci třetích zemí vyloděni po pátracích a záchranných operacích a kdy státní příslušníci třetích zemí učiní žádost o mezinárodní ochranu na hraničním přechodu, přičemž nesplňují podmínky vstupu na území. Toto nařízení doplňuje nařízení (EU) 2016/399 s ohledem na uvedené situace. Je nezbytné zajistit, aby v těchto situacích byli státní příslušníci třetích zemí prověřeni za účelem usnadnění zjištění jejich správné totožnosti a dále, aby bylo možné je účinně nasměrovat k příslušným řízením, což může podle okolností být řízení o mezinárodní ochraně nebo postupy v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ⁽⁵⁾. Prověřování těchto státních příslušníků třetích zemí by mělo plynule doplňovat kontroly prováděné na vnějších hranicích nebo kompenzovat skutečnost, že tyto kontroly nebyly při překračování vnější hranice provedeny.
- (3) Ochrana hranic je v zájmu nejen členských států, na jejichž vnějších hranicích se provádí, nýbrž všech členských států, které zrušily kontroly na vnitřních hranicích. Ochrana hranic by měla přispívat ke snížení nelegální migrace, k boji proti převaděčství a obchodování s lidmi a zabránit jakékoliv hrozbě pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, veřejné zdraví a mezinárodní vztahy členských států. Členské státy mají při provádění ochrany hranic postupovat v souladu s příslušnými právními předpisy Unie a mezinárodním právem, včetně Ženevské úmluvy o právním

⁽¹⁾ Úř. věst. C 155, 30.4.2021, s. 58.

⁽²⁾ Úř. věst. C 175, 7.5.2021, s. 32.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. května 2024.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967, se závazky souvisejícími s mezinárodní ochranou, zejména se zásadou nenavracení, a se základními právy. Jako taková jsou opatření přijatá na vnějších hranicích důležitými prvky komplexního přístupu k migraci, který umožňuje členským státům řešit problematiku smíšených příchodů neoprávněně pobývajících migrantů a osob, které potřebují mezinárodní ochranu.

- (4) Podle nařízení (EU) 2016/399 sestává ochrana hranic z hraničních kontrol, prováděných na hraničních přechodech, a z ostrahy hranic, prováděné mezi hraničními přechody, aby se zabránilo státním příslušníkům třetích zemí překračovat hranice způsobem, který není povolen podle uvedeného nařízení, nebo se vyhýbat hraničním kontrolám. Podle ustanovení nařízení (EU) 2016/399 o ochraně hranic má být osoba, která překročila hranice nedovoleným způsobem a která nemá právo pobytu na území dotčeného členského státu, zadržena a má být proti ní vedeno řízení v souladu se směrnicí 2008/115/ES. Podle nařízení (EU) 2016/399 má být ochrana hranic prováděna, aniž jsou dotčena práva uprchlíků a osob žádajících o mezinárodní ochranu, zejména pokud jde o zásadu nenavracení.
- (5) Příslušníci pohraniční stráže se často setkávají se státními příslušníky třetích zemí, kteří žádají o mezinárodní ochranu bez cestovních dokladů, a to jak po zadržení při provádění ostrahy hranic, tak i při kontrolách na hraničních přechodech. Na některých úsecích hranic navíc pohraniční stráž čelí velkému počtu osob přicházejících současně. Za takových okolností je obzvláště obtížné a důležité zajistit, aby se nahlíželo do všech příslušných databází a co nejrychleji určit vhodné řízení.
- (6) Prověřování státních příslušníků třetích zemí by mělo zejména přispívat k zajištění toho, aby byli co nejdříve nasměrováni k příslušným řízením a aby tato řízení pokračovala bez přerušení či prodlevy. Prověřování by mělo zároveň pomoci zabránit situaci, kdy jsou někteří žadatelé o mezinárodní ochranu na útěku poté, co jim bylo na základě jejich žádosti o mezinárodní ochranu povoleno vstoupit na území členského státu, s cílem pokračovat v těchto žádostech v jiném členském státě, nebo v nich nepokračovat vůbec.
- (7) Prověřování státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají o mezinárodní ochranu, by mělo následovat po posouzení potřeby mezinárodní ochrany. Prověřování by mělo umožnit shromažďovat a sdílet veškeré informace s orgány příslušnými pro toto posouzení, jež jsou pro ně relevantní, aby mohly určit vhodný postup pro posouzení žádosti, aniž by tím byl předjímán druh řízení, čímž se toto posouzení urychlí. Prověřování by také mělo přispívat k identifikaci zranitelných osob tak, aby byly při určování a provádění použitelného řízení plně zohledněny veškeré zvláštní potřeby.
- (8) Povinnostmi členských států vyplývajících z tohoto nařízení by nemělo být dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 ⁽⁶⁾.
- (9) Toto nařízení by se mělo vztahovat na státní příslušníky třetích zemí a osoby bez státní příslušnosti, bez ohledu na to, zda učinili žádost o mezinárodní ochranu, kteří jsou zadrženi v souvislosti s nedovoleným překročením vnější hranice členského státu pozemní, námořní nebo vzdušnou cestou, s výjimkou státních příslušníků třetích zemí, v jejichž případě nemá členský stát povinnost snímat biometrické údaje podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1358 ⁽⁷⁾ z jiných důvodů, než je jejich věk, jakož i na státní příslušníky třetích zemí, kteří byli vyloděni po pátracích a záchranných operacích, a kteří nesplňují podmínky vstupu stanovené v nařízení (EU) 2016/399. Pro státní příslušníky třetích zemí, kteří byli vyloděni po pátracích a záchranných operacích, by uplatněním tohoto nařízení neměly být dotčeny povinnosti členských států podle ustanovení mezinárodního práva týkajících se pátracích a záchranných operací. Toto nařízení by se mělo vztahovat rovněž na osoby, které žádají o mezinárodní ochranu na hraničních přechodech nebo v tranzitních prostorech, aniž by splňovaly podmínky vstupu, nebo na případy, kdy státní příslušníci třetích zemí poté, co jim byl povolen vstup podle nařízení (EU) 2016/399 z humanitárních důvodů, z důvodů národního zájmu anebo vzhledem k mezinárodním závazkům, učiní žádost o mezinárodní ochranu.

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 ze dne 14. května 2024 o řízení azylu a migrace, o změně nařízení (EU) 2021/1147 a (EU) 2021/1060 a o zrušení nařízení (EU) č. 604/2013 (Úř. věst. L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1358 ze dne 14. května 2024 o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání biometrických údajů za účelem účinného uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 a (EU) 2024/1350 a směrnice Rady 2001/55/ES a za účelem zjištění totožnosti neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti a o žádostech orgánů pro vymáhání práva členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/818 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013 (Úř. věst. L, 2024/1358, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

- (10) Prověřování by mělo být prováděno na jakémkoli odpovídajícím a vhodném místě určeném každým členským státem, které se obvykle nachází na vnější hranici nebo v její blízkosti nebo případně na jiných místech na daném území, s přihlédnutím k zeměpisné poloze a existující infrastruktuře, čímž se zajistí, že prověřování se provede neprodleně. Prověřování státních příslušníků třetích zemí neoprávněně pobývajících na území členských států, kteří nedovoleným způsobem překročili vnější hranici za účelem vstupu na území členských států a kteří dosud nebyli podrobeni prověřování v členském státě, by mělo být prováděno na přiměřeném a vhodném místě určeném každým členským státem na jeho území.
- (11) Během prověřování by státní příslušníci třetích zemí podléhající prověřování měli být k dispozici orgánům provádějícím prověřování. Členské státy by měly ve svých vnitrostátních právních předpisech přijmout ustanovení k zajištění přítomnosti těchto státních příslušníků třetích zemí během prověřování, aby se zabránilo útěku. V případě nutnosti a na základě individuálního posouzení každého jednotlivého případu mohou členské státy osobu podléhající prověřování zajistit, nelze-li účinně uplatnit jiná, mírnější donucovací opatření. Zajištění by mělo být uplatňováno pouze jako krajní opatření v souladu se zásadami nezbytnosti a proporcionality a mělo by podléhat účinné právní ochraně v souladu s vnitrostátním, unijním a mezinárodním právem. Během prověřování by se měla použít příslušná ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1346⁽⁸⁾ pro žadatele o mezinárodní ochranu a příslušná pravidla týkající se zajištění stanovená ve směrnici 2008/115/ES (směrnice o navrácení) pro státní příslušníky třetích zemí, kteří neucinili žádost o mezinárodní ochranu.
- (12) Kdykoli během prověřování vyjde najevo, že státní příslušník třetí země podléhající prověřování splňuje podmínky vstupu pro státní příslušníky třetích zemí podle nařízení (EU) 2016/399, mělo by být prověřování ukončeno a dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země by mělo být povoleno vstoupit na území, aniž je dotčeno uplatnění sankcí za nepovolené překročení vnějších hranic v místech mimo hraniční přechody nebo mimo stanovenou provozní dobu podle uvedeného nařízení.
- (13) S ohledem na účel výjimky z podmínek vstupu pro státní příslušníky třetích zemí stanovené v nařízení (EU) 2016/399 by osoby, jejichž vstup byl členským státem povolen v souladu s touto výjimkou podle uvedeného nařízení v individuálním rozhodnutí, neměly být prověřovány, i když nesplňují všechny podmínky vstupu, ledaže učiní žádost o mezinárodní ochranu.
- (14) Všichni státní příslušníci třetích zemí podléhající prověřování by měly být podrobeny kontrolám s cílem zjistit nebo ověřit jejich totožnost a ověřit, zda by mohli představovat hrozbu pro vnitřní bezpečnost nebo veřejné zdraví. V případě osob, které činí žádost o mezinárodní ochranu na hraničních přechodech, by mělo být zohledněno zjišťování totožnosti a bezpečnostní kontroly prováděné v souvislosti s hraničními kontrolami, aby se zabránilo duplicitě kontrol.
- (15) Po dokončení prověřování by dotčení státní příslušníci třetích zemí měli být předáni orgánům příslušným k registraci žádosti o mezinárodní ochranu, nebo by s nimi mělo být případně zahájeno řízení v souladu se směrnicí 2008/115/ES. Relevantní informace získané během prověřování by měly být poskytnuty příslušným orgánům na podporu dalšího posouzení každého jednotlivého případu při plném dodržování základních práv. V případě potřeby by příslušné orgány měly během následných řízení pokračovat v kontrolách stanovených tímto nařízením. Postupy stanovené směrnicí 2008/115/ES by se měly začít uplatňovat až po ukončení prověřování. Ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348⁽⁹⁾ týkající se registrace žádostí o mezinárodní ochranu by se měla použít až po ukončení prověřování. Tím by neměla být dotčena skutečnost, že osoby žádající o mezinárodní ochranu v okamžiku zadržení, v průběhu provádění opatření na ochranu hranic na hraničním přechodu nebo během prověřování, by měly být považovány za žadatele o mezinárodní ochranu a mělo by se na ně vztahovat nařízení (EU) 2024/1348 a směrnice (EU) 2024/1346.

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2024/1346 ze dne 14. května 2024, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (Úř. věst. L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348 ze dne 14. května 2024 o zavedení společného postupu pro mezinárodní ochranu v Unii a o zrušení směrnice 2013/32/EU (Úř. věst. L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (16) Osobám žádajícím o mezinárodní ochranu, na které členské státy nemohou uplatňovat nebo přestaly být schopny uplatňovat azylové řízení na hranicích v souladu ustanoveními nařízení (EU) 2024/1348 týkajícími se výjimek z azylového řízení na hranicích, by v zásadě měl být povolen vstup na území.
- (17) Po prověření by rovněž mohla následovat relokace v rámci mechanismu solidarity zřízeného nařízením (EU) 2024/1351 nebo jiného stávajícího mechanismu solidarity.
- (18) V souladu s domněnkou týkající se splnění podmínek délky pobytu stanovenou v nařízení (EU) 2016/399 je splnění podmínek pro vstup na území a povolení vstupu vyjádřeno otiskem vstupního razítka v cestovním dokladu. V případě chybějícího vstupního razítka nebo cestovního dokladu se proto lze domnívat, že daná osoba nespĺňuje podmínky vstupu na území. Se spuštěním provozu Systému vstupu/výstupu zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2226⁽¹⁰⁾ (dále jen „EES“), který povede k nahrazení razítek záznamem v EES, se zvýší spolehlivost této domněnky. Členské státy by proto měly provádět prověřování u státních příslušníků třetích zemí, kteří se již nacházejí na daném území a nejsou schopni prokázat, že splnili podmínky vstupu na území členských států. Prověřování takovýchto státních příslušníků třetích zemí je nezbytné, aby se kompenzovala skutečnost, že se jim při příchodu do schengenského prostoru pravděpodobně podařilo vyhnout se vstupním kontrolám, a proto jim nemohl být odepřen vstup nebo nemohli být na základě prověření nasměrováni k příslušnému řízení. Prostřednictvím nahlížení do databází uvedených v tomto nařízení by prověřování rovněž mohlo pomoci zjistit, zda dotyčná osoba nepředstavuje hrozbu pro vnitřní bezpečnost. Po ukončení prověřování na území by s dotčenými státními příslušníky třetích zemí mělo být zahájeno řízení o navrácení, nebo pokud požádají o mezinárodní ochranu, příslušné azylové řízení. Státní příslušníci třetí země by neměli být prověřováni opakovaně.
- (19) Členské státy by měly mít možnost upustit od provádění prověřování na svém území, pokud je státní příslušník třetí země pobývající neoprávněně na jejich území bezprostředně po zadržení vrácen zpět do jiného členského státu na základě dvoustranných dohod nebo ujednání nebo na základě dvoustranného rámce pro spolupráci. V tomto případě by členský stát, do kterého byl dotčený státní příslušník třetí země vrácen zpět, měl neprodleně provést prověřování.
- (20) Tímto nařízením nejsou dotčena ustanovení vnitrostátních právních předpisů týkající se zjišťování totožnosti státních příslušníků třetích zemí podezřelých z neoprávněného pobytu v členském státě, je-li toto zjišťování totožnosti prováděno s cílem přezkoumat v krátkém, ale přiměřeném čase informace umožňující určit neoprávněnost nebo oprávněnost pobytu.
- (21) Aniž jsou dotčena pravidla na ochranu hranic použitelná na vnitřních hranicích členských států, v nichž ještě nebylo přijato rozhodnutí o zrušení těchto kontrol, mělo by se prověřování státních příslušníků třetích zemí zadržených v souvislosti s nedovoleným překročením těchto vnitřních hranic, na nichž ještě nebyly zrušeny kontroly, řídit pravidly stanovenými tímto nařízením pro prověřování v rámci území, a nikoliv pravidly stanovenými pro prověřování na vnějších hranicích.
- (22) Prověřování na vnějších hranicích by mělo být dokončeno co nejdříve a nemělo by trvat déle než sedm dnů. Prověřování na území členského státu by mělo být dokončeno co nejdříve a nemělo by trvat déle než tři dny. Členskými státy by nemělo být bráněno dokončit prověřování na vnějších hranicích a na svém území v kratších obdobích za předpokladu, že jsou prováděny kontroly stanovené v tomto nařízení.
- (23) Prověřování je součástí evropské integrované správy hranic. Finanční prostředky na podporu opatření členských států, na něž se vztahuje toto nařízení, lze uvolnit zejména z Nástroje pro finanční podporu správy hranic a vízové politiky, který byl zřízen jako součást Fondu pro integrovanou správu hranic nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1148⁽¹¹⁾, a to v souladu s pravidly, jimiž se řídí používání tohoto nástroje, a aniž jsou dotčeny další priority, které tento nástroj podporuje.

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2226 ze dne 30. listopadu 2017, kterým se zřizuje Systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států, kterým se stanoví podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva a kterým se mění Úmluva k provedení Schengenské dohody a nařízení (ES) č. 767/2008 a (EU) č. 1077/2011 (Úř. věst. L 327, 9.12.2017, s. 20).

⁽¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1148 ze dne 7. července 2021, kterým se jako součást Fondu pro integrovanou správu hranic zřizuje Nástroj pro finanční podporu správy hranic a vízové politiky (Úř. věst. L 251, 15.7.2021, s. 48).

- (24) Za účelem dosažení cílů prověřování by měl být zajištěn pevnější rámec pro úzkou spolupráci mezi příslušnými vnitrostátními orgány uvedenými v ustanovení nařízení (EU) 2016/399 týkajícím se provádění ochrany hranic, orgány zapojenými do azylového řízení a odpovědnými za přijímání žadatelů, orgány odpovědnými za ochranu veřejného zdraví a orgány odpovědnými za provádění řízení o navrácení podle směrnice 2008/115/ES. Členské státy by měly mít možnost využívat podpory příslušných agentur, zejména Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896⁽¹²⁾ (dále jen „Agentura pro pohraniční a pobřežní stráž“) a Agentury Evropské unie pro otázky azylu zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303⁽¹³⁾ (dále jen „Agentura Evropské unie pro otázky azylu“) v mezích jejich mandátů. Kdykoli prověřování odhalí skutečnosti související s obchodováním s lidmi ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU⁽¹⁴⁾, členské státy by měly zapojit vnitrostátní orgány pro ochranu dětí a vnitrostátní orgány pověřené odhalováním a identifikací obětí obchodování s lidmi.
- (25) V souladu s čl. 24 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) by měl být při prověřování vždy prvořadým hlediskem nejlepší zájem dítěte. Kdykoli je to nutné, měly by být do prověřování úzce zapojeny také orgány pro ochranu dětí, aby bylo zajištěno, že během prověřování bude nejlepší zájem dítěte náležitě zohledněn. Měl by být jmenován zástupce, který bude zastupovat nezletilou osobu bez doprovodu a pomáhat jí během prověřování, nebo jestliže zástupce jmenován nebyl, měla by být určena osoba vyškolená k ochraně nejlepšího zájmu nezletilé osoby a jejího celkového blaha. Tento zástupce by měl být případně totožný se zástupcem, který má být jmenován v souladu s ustanoveními směrnice (EU) 2024/1346 týkajícími se nezletilých osob bez doprovodu. Vyškolenou osobou by měla být osoba určená k dočasnému zastupování podle uvedené směrnice, pokud byla taková osoba určena.
- (26) Při uplatňování tohoto nařízení by členské státy měly zajistit, že bude respektována lidská důstojnost a nemělo by docházet k diskriminaci osob založené na pohlaví, rase, barvě pleti, etnickém nebo sociálním původu, genetických rysech, jazyku, náboženském vyznání nebo přesvědčení, politických názorech či jakýchkoli jiných názorech, příslušnosti k národnostní menšině, zdravotním postižení, věku nebo sexuální orientaci.
- (27) Aby bylo během prověřování zajištěno dodržování právních předpisů Unie a mezinárodního práva, včetně Listiny základních práv, každý členský stát by měl stanovit monitorovací mechanismus a zavést odpovídající záruky pro jeho nezávislost, jako je dodržování pařížských zásad, přijatých rezolucí Valného shromáždění OSN č. 48/134 ze dne 20. prosince 1993, benátských zásad, přijatých Benátskou komisí na svém 118. plenárním zasedání ve dnech 15. – 16. března 2019, rezoluce Valného shromáždění OSN ze dne 28. prosince 2020 o úloze veřejného ochránce práv a mediálních institucí v podporování a ochraně lidských práv, dobré správy a právního státu, a Opčního protokolu k Úmluvě proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, přijatého rezolucí Valného shromáždění OSN č. A/RES/57/199 dne 18. prosince 2002 na 57. zasedání. K tomuto účelu by měli mít členské státy možnost využít již existující vnitrostátní mechanismy pro monitorování základních práv v souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení. Monitorovací mechanismus stanovený každým členským státem by se měl vztahovat zejména na dodržování základních práv v souvislosti s prověřováním, jakož i na dodržování platných pravidel a postupů Unie a členských států týkajících se zajištění a dodržování zásady nenavrácení. Agentura Evropské unie pro základní práva zřízená nařízením (ES) č. 168/2007⁽¹⁵⁾ (dále jen „Agentura pro základní práva“) by měla stanovit obecné pokyny pro zřízení a nezávislé fungování takového monitorovacího mechanismu. Členské státy by dále měly mít možnost požádat o podporu Agentury pro základní práva při vytváření svých vnitrostátních monitorovacích mechanismů. Členské státy by rovněž měly mít možnost požádat Agenturu pro základní práva o radu ohledně stanovení metodiky pro jejich vnitrostátní monitorovací mechanismus a ohledně vhodných opatření v oblasti odborné přípravy. Členským státům by také mělo být umožněno přizvat k účasti na monitorování relevantní a příslušné vnitrostátní, mezinárodní a nevládní organizace a subjekty. Fungováním

⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624 (Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1).

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303 ze dne 15. prosince 2021 o zřízení Agentury Evropské unie pro otázky azylu a o zrušení nařízení (EU) č. 439/2010 (Úř. věst. L 468, 30.12.2021, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/629/SVV, Úř. věst. L 101, 15.4.2011, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 168/2007 ze dne 15. února 2007 o zřízení Agentury Evropské unie pro základní práva (Úř. věst. L 53, 22.2.2007, s. 1).

nezávislého monitorovacího mechanismu by nemělo být dotčeno monitorování základních práv prováděné osobami pověřenými sledováním dodržování základních práv Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž podle nařízení (EU) 2019/1896, monitorovací mechanismus pro účely monitorování operativního a technického uplatňování společného evropského azylového systému, jak je stanoveno v nařízení (EU) 2021/2303, hodnotící a monitorovací mechanismus zřízený nařízením Rady (EU) 2022/922⁽¹⁶⁾ a monitorování prováděné stávajícími vnitrostátními nebo mezinárodními monitorovacími orgány. Členské státy by měly vyšetřovat obvinění z porušení základních práv během prověřování mimo jiné tím, že zajistí, aby stížnosti byly vyřizovány rychle a odpovídajícím způsobem.

- (28) Členské státy by nezávislému monitorovacímu mechanismu měly poskytnout odpovídající finanční prostředky.
- (29) Za splnění požadavků týkajících se monitorování základních práv podle tohoto nařízení nelze pokládat pouhou existenci prostředků soudní ochrany v jednotlivých případech nebo vnitrostátních systémů dohledu nad účinností prověřování.
- (30) Orgány provádějící prověřování by měly vyplnit prověřovací formulář. Formulář by měl být předán jakýmkoliv vhodnými prostředky včetně digitálních nástrojů orgánům, které jsou odpovědné za registraci žádostí o mezinárodní ochranu, nebo orgánům příslušným pro řízení o navrácení podle toho, ke kterému orgánu je dotyčná osoba nasměrována.
- (31) Tímto nařízením by neměla být dotčena opatření přijatá v souladu s vnitrostátními právními předpisy za účelem zjištění totožnosti dotčené osoby nebo posouzení možných hrozeb pro vnitřní bezpečnost.
- (32) Informace v prověřovacím formuláři by měly být zaznamenány takovým způsobem, aby bylo možné je podrobit správnímu a soudnímu přezkumu během případného následného azylového řízení nebo řízení o navrácení. Osoba podléhající prověřování by měla mít možnost oznámit orgánům provádějícím prověřování, že informace obsažené ve formuláři jsou nesprávné. Jakékoliv takové oznámení by mělo být zaznamenáno v prověřovacím formuláři, aniž by se tím oddálilo dokončení prověřování.
- (33) Informace obsažené v prověřovacím formuláři by měly být dotčené osobě zpřístupněny na papíře či elektronické podobě, s výjimkou informací týkajících se nahlížení do příslušných databází pro účely bezpečnostních kontrol. V případě nezletilých osob by informace uvedené v prověřovacím formuláři měly být poskytnuty dospělé osobě nebo dospělým osobám zodpovědným za dítě. V případě nezletilých osob bez doprovodu by informace uvedené v prověřovacím formuláři měly být poskytnuty zástupci dítěte nebo osobě vyškolené k ochraně nejlepšího zájmu nezletilé osoby a jejího celkového blaha.
- (34) Zpracování údajů během prověřování by mělo být vždy prováděno v souladu s platnými právními předpisy Unie o ochraně údajů, zejména s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽¹⁷⁾.
- (35) Biometrické údaje shromážděné během prověřování by příslušné orgány měly spolu s údaji uvedenými v ustanoveních nařízení (EU) 2024/1358 týkajících se shromažďování a předávání biometrických údajů žadatelů o mezinárodní ochranu, státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti zadržovaných v souvislosti s neoprávněným překročením vnější hranice, státních příslušníků třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti neoprávněně pobývajících v některém členském státě a státních příslušníků třetí země nebo osob bez státní příslušnosti, kteří byli vyloďeni po pátrací a záchranné operaci, předat do systému Eurodac zřízeného uvedeným nařízením (dále jen „Eurodac“) ve lhůtách stanovených v uvedeném nařízení.
- (36) Státní příslušníci třetích zemí podléhající prověřování by měli podstoupit předběžnou zdravotní prohlídku provedenou kvalifikovaným zdravotnickým personálem s cílem zjistit případnou potřebu zdravotní péče nebo nutnost izolace z důvodů ochrany veřejného zdraví. Kvalifikovaný zdravotnický personál by měl být schopen rozhodnout na základě ukazatelů týkajících se celkového zdravotního stavu každého jednotlivého státního příslušníka třetí země, že během prověřování není nutná žádná další zdravotní prohlídka. Předběžnou zdravotní

⁽¹⁶⁾ Nařízení Rady (EU) 2022/922 ze dne 9. června 2022 o vytvoření a fungování hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* a o zrušení nařízení (EU) č. 1053/2013 (Úř. věst. L 160, 15.6.2022, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

prohlídku by měl provádět kvalifikovaný zdravotnický personál, který patří do jedné z následujících kategorií klasifikace ISCO-08: Mezinárodní klasifikace zaměstnání podle Mezinárodní organizace práce: 221 Lékaři, 2221 Všeobecné sestry se specializací nebo 2240 Nelékařští praktici.

- (37) Mělo by být provedeno předběžné posouzení zranitelnosti s cílem identifikovat osoby, které vykazují známky, že jsou zranitelné, že jsou oběťmi mučení nebo jiného nelidského či ponižujícího zacházení, že jsou osobami bez státní příslušnosti nebo že mohou mít zvláštní potřeby v oblasti přijímání nebo procesní potřeby ve smyslu č. směrnice (EU) 2024/1346 a nařízení (EU) 2024/1348. Tím by nemělo být dotčeno další posouzení v následných postupech po dokončení prověřování. Posouzení zranitelnosti by měli provádět specializovaní pracovníci orgánů provádějících prověřování, kteří za tímto účelem absolvovali odbornou přípravu.
- (38) Během prověřování by všem dotčeným osobám měly být zajištěny životní podmínky v souladu s Listinou a v případě onemocnění by tyto osoby měly mít přístup k neodkladné zdravotní péči a základní léčbě. Zvláštní pozornost by měla být věnována zranitelným osobám, jako jsou těhotné ženy, starší osoby, neúplné rodiny s jedním rodičem, osoby s okamžitě identifikovatelným fyzickým nebo mentálním postižením, osoby, které zjevně utrpěly psychické nebo fyzické trauma a nezletilé osoby bez doprovodu. Zejména v případě nezletilých osob by informace měly být poskytovány způsobem vstřícným k dětem a odpovídajícím věku dítěte. Všechny orgány podílející se na plnění úkolů souvisejících s prověřováním by měly hlásit jakoukoli zjištěnou nebo jim nahlášenou zranitelnost, respektovat lidskou důstojnost, soukromí a zdržet se jakékoli diskriminace.
- (39) Vzhledem k tomu, že státní příslušníci třetích zemí podléhající prověřování u sebe nemusí mít nezbytné doklady totožnosti a cestovní doklady potřebné k legálnímu překročení vnější hranice, měl by být v rámci prověřování prováděn postup zjištění nebo ověření totožnosti.
- (40) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/817⁽¹⁸⁾ a (EU) 2019/818⁽¹⁹⁾ bylo zřízeno společné úložiště údajů o totožnosti (dále jen „CIR“) s cílem usnadnit a podpořit správné zjištění totožnosti osob registrovaných v Systému vstupu/výstupu (dále jen „EES“), ve Vízovém informačním systému zřízeném rozhodnutím Rady 2004/512/ES⁽²⁰⁾ (dále jen „VIS“), v Evropském systému pro cestovní informace a povolení zřízeném nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240⁽²¹⁾ (dále jen „ETIAS“), v Eurodacu a v centralizovaném systému pro identifikaci členských států, jež mají informace o odsouzených státních příslušnících třetích zemí a osob bez státní příslušnosti, zřízeném nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/816⁽²²⁾ (dále jen „ECRIS-TCN“), včetně případů neznámých osob, které nedokážou prokázat svou totožnost. Za tímto účelem obsahuje CIR pouze logicky oddělené údaje o totožnosti, cestovních dokladech a biometrické údaje uložené v systémech EES, VIS, ETIAS, Eurodac a ECRIS-TCN. V CIR jsou uloženy pouze osobní údaje nezbytně nutné k provedení přesného zjištění totožnosti. Osobní údaje zaznamenané v CIR jsou automaticky vymazány, jakmile jsou údaje vymazány ze základních systémů. Nahlížení do CIR umožňuje spolehlivé a úplné zjištění nebo ověření totožnosti osob, neboť v jednom kroku lze rychle a spolehlivě prohlížet údaje o totožnosti uložené v EES, VIS, ETIAS, Eurodacu a ECRIS-TCN, a to při zajištění ochrany údajů a zabránění zbytečnému zpracování nebo duplikaci údajů.

⁽¹⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/817 ze dne 20. května 2019 kterým se zřizuje rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti hranic a víz a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 a (EU) 2018/1861 a rozhodnutí Rady 2004/512/ES a 2008/633/SVV (Úř. věst. L 135, 22.5.2019, s. 27).

⁽¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/818 ze dne 20. května 2019, kterým se zřizuje rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti policejní a justiční spolupráce, azylu a migrace a kterým se mění nařízení (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 a (EU) 2019/816 (Úř. věst. L 135, 22.5.2019, s. 85).

⁽²⁰⁾ Rozhodnutí Rady 2004/512/ES ze dne 8. června 2004 o zřízení Vízového informačního systému (VIS) (Úř. věst. L 213, 15.6.2004, s. 5).

⁽²¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226 (Úř. věst. EU L 236, 19.9.2018, s. 1).

⁽²²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/816 ze dne 17. dubna 2019 kterým se zřizuje centralizovaný systém pro identifikaci členských států, jež mají informace o odsouzených státních příslušnících třetích zemí a osob bez státní příslušnosti (ECRIS-TCN), na doplnění Evropského informačního systému rejstříků trestů, a kterým se mění nařízení (EU) 2018/1726 (Úř. věst. L 135, 22.5.2019, s. 1).

- (41) Za účelem zjištění totožnosti nebo ověření totožnosti osob podléhajících prověřování by mělo být ověřování v CIR zahájeno za přítomnosti prověřované osoby. Během uvedeného ověřování by měly být biometrické údaje této osoby porovnány s údaji obsaženými v CIR. Pokud nelze biometrické údaje osoby použít nebo pokud vyhledávání na základě těchto údajů není úspěšné nebo není nalezena žádná shoda, lze pro vyhledávání použít údaje o totožnosti dané osoby ve spojení s údaji o cestovním dokladu, pokud jsou tyto údaje k dispozici nebo údaje nebo informace, které poskytl dotčený státní příslušník třetí země, nebo které od něj byly získány. V souladu se zásadami nezbytnosti a přiměřenosti a v případě, kdy vyhledávání ukáže, že údaje o této osobě jsou uloženy v CIR, by orgány členského státu měly mít přístup do CIR za účelem nahlížení do údajů o totožnosti, údajů o cestovním dokladu a biometrických údajů této osoby, aniž by bylo v CIR jakkoli uvedeno, který informační systém EU tyto údaje obsahuje.
- (42) Vzhledem k tomu, že použití CIR pro účely zjištění totožnosti bylo nařízením (EU) 2019/817 a (EU) 2019/818 omezeno na usnadnění a podporu správného zjištění totožnosti osob registrovaných v EES, VIS, ETIAS, Eurodacu a ECRIS-TCN v situacích policejních kontrol na území členských států, je třeba uvedená nařízení pozměnit tak, aby zahrnovala další účel použití CIR, tedy k zjištění nebo ověření totožnosti osob v průběhu prověřování. V případě nařízení (EU) 2019/818 by tato změna měla být z důvodu proměnné geometrie provedena prostřednictvím jiného nařízení, než je toto nařízení.
- (43) Vzhledem k tomu, že řada osob podléhajících prověřování u sebe nemusí mít žádné cestovní doklady, měly by mít orgány provádějící prověřování přístup ke všem dalším relevantním dokumentům v držení dotčených osob v případech, kdy nejsou biometrické údaje těchto osob použitelné nebo kdy vyhledávání v CIR není úspěšné. Orgány by měly mít možnost využívat i jiné než biometrické údaje z těchto dokumentů s cílem provádět kontroly v příslušných databázích.
- (44) Zjišťování nebo ověřování totožnosti osob během hraničních kontrol na hraničním přechodu a jakékoli nahlížení do databází v souvislosti s ostrahou hranic nebo policejními kontrolami v oblasti vnějších hranic nebo v rámci území orgány, které dotčenou osobu nasměrovaly k prověření, by mělo být považováno za součást prověřování a nemělo by se opakovat, ledaže by takové opakování odůvodňovaly zvláštní okolnosti. Pořizování biometrických údajů jak pro účely zjišťování totožnosti, tak pro účely ověřování a registrace v souladu s požadavky nařízení (EU) 2024/1358 by mělo v rámci prověřování proběhnout pouze jednou.
- (45) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, které jí umožní stanovit podrobný postup a specifikace získávání údajů a upřesnit postup spolupráce mezi orgány odpovědnými za provádění prověřování, národními ústředními Interpolu a národní jednotkou Europolu za účelem stanovení hrozby pro vnitřní bezpečnost. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽²³⁾.
- (46) Prověřování by mělo rovněž ověřit, zda by vstup dotčených státních příslušníků třetích zemí na území Unie mohl představovat hrozbu pro vnitřní bezpečnost.
- (47) Jelikož se prověřování vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří se nacházejí na vnější hranici, aniž by splňovali podmínky vstupu, na státní příslušníky třetích zemí, kteří byli vyloděni po pátrací a záchranné operaci, aniž by splňovali podmínky vstupu, a na státní příslušníky třetích zemí neoprávněně pobývající na území členských států, měly by být bezpečnostní kontroly prováděné v rámci prověřování alespoň na podobné úrovni jako kontroly prováděné u státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají předem o povolení ke vstupu na území Unie za účelem krátkodobého pobytu, ať už podléhají vízové povinnosti či nikoliv.

(23) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (48) Pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou na základě své státní příslušnosti osvobozeni od vízové povinnosti podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806⁽²⁴⁾, stanoví nařízení (EU) 2018/1240 povinnost žádat o cestovní povolení pro krátkodobý pobyt v Unii. Před získáním tohoto cestovního povolení jsou osobní údaje předložené dotčenými osobami podrobeny bezpečnostním kontrolám v řadě databází Unie, a sice ve Vízovém informačním systému (VIS), v Schengenském informačním systému zřízeném nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860⁽²⁵⁾, (EU) 2018/1861⁽²⁶⁾ a (EU) 2018/1862⁽²⁷⁾ (SIS), v EES, v ETIAS, v údajích Europolu zpracovávaných pro účely křížových kontrol podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794⁽²⁸⁾, v databázi ECRIS-TCN, a také v databázi Interpolu odcizených a ztracených cestovních dokladů (SLTD) a databázi Interpolu cestovních dokladů s údaji uvedenými v oběžnicích (TDAWN). Státní příslušníci třetích zemí, kteří podléhají vízové povinnosti podle nařízení (EU) 2018/1806, jsou před vydáním víza podrobeni podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009⁽²⁹⁾ a (ES) č. 767/2008⁽³⁰⁾ bezpečnostním kontrolám ve stejných databázích jako státní příslušníci třetích zemí bez vízové povinnosti.
- (49) Pokud jde o osoby podléhající prověřování, mělo by automatické ověřování prováděné z bezpečnostních důvodů vycházet z porovnání se stejnými systémy jako u žadatelů o vízum, dlouhodobé vízum nebo povolení k pobytu nebo cestovní povolení v rámci systému ETIAS, a sice: VIS, EES, ETIAS, včetně seznamu zájmových osob ETIAS uvedeného v nařízení (EU) 2018/1240, SIS, ECRIS-TCN, údaje Europolu zpracovávaných pro účely křížových kontrol podle nařízení (EU) 2016/794 a databáze Interpolu SLTD a TDAWN.
- (50) Tato nahlížení do příslušných databází z bezpečnostních důvodů by měla být prováděna způsobem, který zajistí, že z uvedených databází budou získány pouze údaje nezbytné k provedení bezpečnostních kontrol. Co se týče osob, které učinily žádost o mezinárodní ochranu na hraničním přechodu nebo v tranzitních prostorech, nahlížení do databází za účelem provedení bezpečnostní kontroly v rámci prověřování by se mělo zaměřit na databáze, do kterých nebylo nahlédnuto při hraniční kontrole na vnější hranici, čímž se zabrání opakovaným nahlížením do databází.
- (51) Je-li to odůvodněné, mohlo by prověřování v souladu s vnitrostátními právními předpisy zahrnovat také kontrolu předmětů v držení státních příslušníků třetích zemí. Jakákoli opatření uplatňovaná v souvislosti s bezpečnostními kontrolami by měla být přiměřená a měla by respektovat lidskou důstojnost osob podléhající prověřování. Zapojené orgány by měly zajistit dodržování základních práv dotčených jednotlivců, včetně práva na ochranu osobních údajů a svobodu projevu.
- (52) Vzhledem k tomu, že orgány provádějící prověřování potřebují přístup k systémům EES, ETIAS, VIS a ECRIS-TCN, aby mohly ověřit, zda by dotyčná osoba mohla představovat hrozbu pro vnitřní bezpečnost, měla by být nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) č. 2019/816 změněna tak, aby stanovila toto přístupové právo, které v uvedených nařízeních v současnosti stanoveno není. V případě nařízení (EU) 2019/816 by tato změna měla být z důvodu variabilní geometrie provedena prostřednictvím jiného nařízení, než je toto nařízení.

⁽²⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806 ze dne 14. listopadu 2018, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 39).

⁽²⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860 ze dne 28. listopadu 2018 o využívání Schengenského informačního systému při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 1).

⁽²⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1861 ze dne 28. listopadu 2018 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti hraničních kontrol, o změně Úmluvy k provedení Schengenské dohody a o změně a zrušení nařízení (ES) č. 1987/2006 (Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 14).

⁽²⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1862 ze dne 28. listopadu 2018 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, o změně a o zrušení rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1986/2006 a rozhodnutí Komise 2010/261/EU (Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 56).

⁽²⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).

⁽²⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o zavedení kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁽³⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 767/2008 ze dne 9. července 2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS) (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 60).

- (53) K provádění vyhledávání v CIR za účelem zjištění nebo ověření totožnosti by měl být využíván Evropský vyhledávací portál zřízený nařízením (EU) 2019/817(ESP).
- (54) Orgány provádějící prověřování by měly být oprávněny používat v příslušných případech ESP k provádění vyhledávání v EES, ETIAS, VIS, SIS a ECRIS-TCN a v údajích Europolu a databázích Interpolu pro účely bezpečnostních kontrol.
- (55) Nahlížení do databází Unie za účelem zjištění nebo ověření totožnosti nebo pro účely bezpečnostních kontrol může být odůvodněno účinným prováděním prověřování a dosažením stejného cíle, s jakým byla každá z těchto databází zřízena, a sice účinné správy vnějších hranic Unie v rámci evropské integrované správy hranic.
- (56) Je-li na základě vyhledávání za účelem zjištění nebo ověření totožnosti nebo pro účely bezpečnostních kontrol nalezena shoda, orgán provádějící prověřování by měl ověřit, zda údaje zaznamenané v informačních systémech Unie nebo Europolu odpovídají údajům vedoucím ke shodě.
- (57) Orgány provádějící prověřování by měly být rovněž oprávněny nahlížet v souvislosti se zjišťováním nebo ověřováním totožnosti nebo bezpečnostními kontrolami do příslušných vnitrostátních databází v souladu s vnitrostátními právními předpisy.
- (58) Pro účely splnění povinnosti provádět zjišťování nebo ověřování totožnosti a bezpečnostní kontroly během prověřování jsou členské státy, které dosud neuplatňují některá ustanovení schengenského *acquis* v plném rozsahu, a proto nemají přístup do všech informačních systémů EU a databází Unie, odpovědné za zjišťování totožnosti a bezpečnostní kontroly tím, že provádějí vyhledávání pouze v těch systémech a databázích, do kterých mají přístup.
- (59) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž posílit hraniční kontrolu státních příslušníků třetích zemí překračujících vnější hranice a stanovit úpravu týkající se zjišťování nebo ověřování totožnosti všech státních příslušníků třetích zemí podléhajících prověřování, a úpravu týkající se nahlížení do příslušných databází s cílem ověřit, zda by tito státní příslušníci třetích zemí podléhající prověřování mohli představovat hrozbu pro vnitřní bezpečnost, a přispět k jejich nasměrování k příslušným řízením, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich lze dosáhnout z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (60) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (61) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES⁽³¹⁾; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (62) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES⁽³²⁾.

⁽³¹⁾ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽³²⁾ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

- (63) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES⁽³³⁾.
- (64) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu podepsaného mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU⁽³⁴⁾.
- (65) Pokud jde o Kypr, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003.
- (66) Pokud jde o Kypr, nařízení Rady (ES) č. 866/2004⁽³⁵⁾ stanoví zvláštní pravidla, jež se použijí na demarkační linii mezi územími Kyperské republiky, nad nimiž vláda Kyperské republiky vykonává skutečnou kontrolu, a územími, nad nimiž vláda Kyperské republiky skutečnou kontrolu nevykonává. Ačkoliv demarkační linie netvoří vnější hranici, mají být podle tohoto nařízení u všech osob překračujících demarkační linii přes schválený nebo neschválený hraniční přechod prováděny kontroly s cílem bojovat proti nedovolenému přistěhovalectví státních příslušníků třetích zemí a odhalit jakékoliv bezpečnostní riziko a předejít mu. Z toho vyplývá, že prověřování na vnějších hranicích se může použít i na státní příslušníky třetích zemí zadržené v souvislosti s neoprávněným překročením této demarkační linie a na státní příslušníky třetích zemí, kteří učinili žádost o mezinárodní ochranu na schválených hraničních přechodech.
- (67) Dánsko, Norsko, Island, Švýcarsko a Lichtenštejnsko nejsou vázány směrnicí (EU) 2024/ 1346. V těchto státech jsou podmínky přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu upraveny příslušnými vnitrostátními právními předpisy založenými na uplatňování Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951, ve znění doplněném Newyorským protokolem ze dne 31. ledna 1967. Pokud jde o tyto státy, odkazy na zmíněnou směrnici uvedené v tomto nařízení by měly být chápány jako odkazy na odpovídající ustanovení ve vnitrostátním právu,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se zavádí:

- a) prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích členských států, kteří, aniž by splnili podmínky vstupu stanovené v článku 6 nařízení (EU) 2016/399, překročili vnější hranice nedovoleným způsobem, požádali o mezinárodní ochranu v průběhu hraničních kontrol, nebo byli vyloděni po pátrací a záchranné operaci, než jsou nasměrováni k příslušnému řízení, a
- b) prověřování státních příslušníků třetích zemí neoprávněně pobývajících na území členských států, pokud nic nenasvědčuje tomu, že byli podrobeni kontrolám na vnějších hranicích, než jsou nasměrováni k příslušnému řízení.

⁽³³⁾ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽³⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽³⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 866/2004 ze dne 29. dubna 2004 o režimu podle článku 2 protokolu č. 10 k aktu o přistoupení (Úř. věst. L 161, 30.4.2004, s. 128).

Cílem prověřování je posílit hraniční kontroly státních příslušníků třetích zemí překračující vnější hranice, zjistit totožnost všech státních příslušníků třetích zemí podléhajících prověřování, a ověřit v příslušných databázích, zda by osoby podléhající prověřování mohly představovat hrozbu pro vnitřní bezpečnost. Prověřování rovněž zahrnuje předběžné zdravotní prohlídky a posouzení zranitelnosti za účelem identifikace osob, které potřebují zdravotní péči, osob, které mohou představovat hrozbu pro veřejné zdraví, a zranitelných osob. Tyto kontroly usnadní nasměrování těchto osob k příslušným řízením.

Toto nařízení rovněž stanoví nezávislý monitorovací mechanismus v každém členském státě s cílem sledovat, zda je během ověřování dodržováno právo Unie a mezinárodní právo, včetně Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „hrozbou pro veřejné zdraví“ „hrozba pro veřejné zdraví“ ve smyslu čl. 2 bodu 21 nařízení (EU) 2016/399;
- 2) „ověřením“ „ověření“ ve smyslu čl. 4 bodu 5 nařízení (EU) 2019/817;
- 3) „zjištěním totožnosti“ „zjištění totožnosti“ ve smyslu čl. 4 odst. 6 nařízení (EU) 2019/817;
- 4) „státním příslušníkem třetí země“ „státní příslušník třetí země“ ve smyslu čl. 2 bodu 6 nařízení (EU) 2016/399;
- 5) „osobou bez státní příslušnosti“ osoba, kterou žádný stát nepovažuje za svého státního příslušníka podle svého práva;
- 6) „údaji Europolu“ „údaje Europolu“ ve smyslu čl. 4 bodu 16 nařízení (EU) 2019/817;
- 7) „zástupcem“ fyzická osoba nebo organizace, včetně orgánu veřejné moci, jmenovaní příslušnými orgány nebo subjekty, kteří v příslušných případech zastupují nezletilou osobu bez doprovodu, poskytují jí pomoc nebo jednájí jejím jménem;
- 8) „biometrickými údaji“ „biometrické údaje“ ve smyslu čl. 4 bodu 11 nařízení (EU) 2019/817;
- 9) „nezletilou osobou“ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti mladší 18 let;
- 10) „orgány provádějícími prověřování“ veškeré příslušné orgány určené vnitrostátními právními předpisy k provádění jednoho nebo více úkolů podle tohoto nařízení s výjimkou zdravotních prohlídek stanovených v čl. 12 odst. 1;
- 11) „nezletilou osobou bez doprovodu“ nezletilá osoba, která vstupuje na území členského státu bez doprovodu dospělé osoby, jež za ni podle právních předpisů nebo praxe dotčeného členského státu odpovídá, a to po dobu, po kterou se skutečně nenachází v péči této dospělé osoby, včetně nezletilé osoby, která je ponechána bez doprovodu po vstupu na území členského státu;
- 12) „zajištěním“ zadržování osoby členským státem na určitém místě, kde je dotčená osoba zbavena svobody pohybu;
- 13) „databázemi Interpolu“ „databáze Interpolu“ ve smyslu čl. 4 bodu 17 nařízení (EU) 2019/817;
- 14) „pátracími a záchrannými operacemi“ pátrací a záchranné operace uvedené v Mezinárodní úmluvě o pátrání a záchraně na moři přijaté v Hamburku v Německu dne 27. dubna 1979.

Článek 3

Základní práva

Při uplatňování tohoto nařízení jednají členské státy v plném souladu s příslušnými ustanoveními práva Unie včetně Listiny, s příslušnými normami mezinárodního práva, včetně Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951, ve znění doplněném Newyorským protokolem ze dne 31. ledna 1967, a v plném souladu se závazky ohledně přístupu k mezinárodní ochraně, zejména zásadou nenavracení, a se základními právy.

Článek 4

Vztah k jiným právním nástrojům

1. V případě státních příslušníků třetích zemí podléhajících prověřování, kteří učinili žádost o mezinárodní ochranu:
 - a) se registrace žádosti o mezinárodní ochranu učiněná v souladu s nařízením (EU) 2024/1348 řídí článkem 27 uvedeného nařízení; a
 - b) se uplatňování společných norem pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu uvedených ve směrnici (EU) 2024/1346 řídí článkem 3 uvedené směrnice.
2. Aniž je dotčen čl. 8 odst. 7 tohoto nařízení, použijí se směrnice 2008/115/ES nebo vnitrostátní ustanovení zohledňující směrnici 2008/115/ES až po dokončení prověřování, s výjimkou prověřování podle článku 7 tohoto nařízení, kdy se směrnice 2008/115/ES nebo vnitrostátní ustanovení zohledňující směrnici 2008/115/ES použijí současně s prověřováním podle článku 7 tohoto nařízení.

Článek 5

Prověřování na vnější hranici

1. Prověřování stanovené v tomto nařízení se vztahuje na všechny státní příslušníky třetích zemí bez ohledu na to, zda učinili žádost o mezinárodní ochranu, kteří nesplňují podmínky vstupu stanovené v článku 6 nařízení (EU) 2016/399 a kteří:
 - a) jsou zadrženi v souvislosti s nedovoleným překročením vnější hranice členského státu pozemní, námořní nebo vzdušnou cestou, s výjimkou státních příslušníků třetích zemí, v jejichž případě nemá dotčený členský stát povinnost snímat biometrické údaje podle čl. 22 odst. 1 a 4 nařízení (EU) 2024/1358 z jiných důvodů, než je jejich věk, nebo
 - b) jsou po pátrací a záchranné operaci vyloděni na území některého členského státu
2. Prověřování stanovené podle tohoto nařízení se vztahuje na všechny státní příslušníky třetích zemí, kteří učinili žádost o mezinárodní ochranu na hraničních přechodech na vnějších hranicích nebo v tranzitních prostorech a kteří nesplňují podmínky vstupu stanovené v článku 6 nařízení (EU) 2016/399.
3. Státní příslušníci třetích zemí, kterým byl povolen vstup podle čl. 6 odst. 5 nařízení (EU) 2016/399, nepodléhají prověřování. Avšak státní příslušníci třetích zemí, kterým byl povolen vstup podle čl. 6 odst. 5 písm. c) uvedeného nařízení a kteří učiní žádost o mezinárodní ochranu, prověřování podléhají.

Pokud se během prověřování ukáže, že dotčený státní příslušník třetí země splňuje podmínky vstupu stanovené v článku 6 nařízení (EU) 2016/399, prověřování tohoto státního příslušníka třetí země se ukončí.

Prověřování může být přerušeno, pokud dotčený státní příslušník třetí země opustí území členských států a rozhodne se dobrovolně vrátit do země původu, bydliště nebo jiné třetí země, v níž je jeho návrat přijat.

Článek 6

Povolení ke vstupu na území členského státu

Během prověřování není osobám uvedeným v čl. 5 odst. 1 a 2 povolen vstup na území členského státu. Členské státy přijmou ve svých vnitrostátních právních předpisech ustanovení k zajištění toho, aby osoby uvedené v čl. 5 odst. 1 a 2 zůstaly po celou dobu prověřování k dispozici orgánům odpovědným za provádění prověřování v místech uvedených v článku 8, aby se zabránilo jakémukoliv riziku útěku, potenciálním rizikům pro vnitřní bezpečnost vyplývajícím z tohoto útěku nebo rizikům pro veřejné zdraví vyplývajícím z tohoto útěku.

Článek 7

Prověřování na území členského státu

1. Členské státy provádějí prověřování státních příslušníků třetích zemí, kteří neoprávněně pobývají na jejich území, pouze pokud překročili vnější hranici za účelem vstupu na území členských států nedovoleným způsobem a dosud nebyli v některém členském státě podrobeni prověřování. Členské státy přijmou ve svých vnitrostátních právních předpisech ustanovení k zajištění toho, aby tito státní příslušníci třetích zemí zůstali po celou dobu prověřování k dispozici orgánům odpovědným za provádění prověřování, aby se zabránilo jakémukoliv riziku útěku a potenciálním rizikům pro vnitřní bezpečnost vyplývajícím z tohoto útěku.
2. Členské státy mohou od provedení prověřování podle odstavce 1 upustit, pokud je státní příslušník třetí země pobývající neoprávněně na jejich území bezprostředně po zadržení vrácen zpět do jiného členského státu na základě dvoustranných dohod nebo ujednání nebo na základě dvoustranného rámce pro spolupráci. V takovém případě provede prověřování členský stát, do kterého byl dotčený státní příslušník třetí země vrácen zpět.
3. Ustanovení čl. 5 odst. 3 druhého a třetího pododstavce se uplatňují na prověřování podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 8

Požadavky na prověřování

1. V případech uvedených v článku 5 se prověřování provádí na odpovídajícím a vhodném místě určeném každým členským státem, které se obvykle nachází na vnějších hranicích nebo v jejich blízkosti nebo případně na jiných místech na jejich území.
2. V případech uvedených v článku 7 se prověřování provádí na jakémkoli odpovídajícím a vhodném místě určeném každým členským státem na území členského státu.
3. V případech uvedených v článku 5 tohoto nařízení se prověřování provede neprodleně a v každém případě se dokončí do sedmi dnů od zadržení v oblasti vnějších hranic, vylodění na území dotčeného členského státu nebo dostavení se na hraniční přechod. Pokud jde o osoby uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení, na které se vztahuje čl. 23 odst. 1 a 4 nařízení (EU) 2024/1358, v případě, že tyto osoby fyzicky zůstávají na vnější hranici déle než 72 hodin, se jejich prověřování provede následně a lhůta pro prověřování se zkrátí na čtyři dny.
4. Prověřování uvedené v článku 7 se provede neprodleně a dokončí se do tří dnů od zadržení státního příslušníka třetí země.
5. Prověřování zahrnuje tyto prvky:
 - a) předběžnou zdravotní prohlídku v souladu s článkem 12;
 - b) předběžné posouzení zranitelnosti v souladu s článkem 12;
 - c) zjištění totožnosti nebo ověření totožnosti v souladu s článkem 14;
 - d) zaregistrování biometrických údajů v souladu s články 15, 22 a 24 nařízení (EU) 2024/1358, pokud nebylo dosud provedeno;

- e) bezpečnostní kontrolu v souladu s články 15 a 16;
- f) vyplnění prověřovacího formuláře v souladu s článkem 17;
- g) nasměrování k příslušnému řízení v souladu s článkem 18.

6. Organizace a osoby poskytující poradenství musí mít v průběhu prověřování účinný přístup ke státním příslušníkům třetích zemí. Členské státy mohou tento přístup na základě vnitrostátního práva omezovat v případech, kdy jsou taková omezení objektivně nezbytná z důvodu bezpečnosti, veřejného pořádku nebo správy hraničního přechodu nebo zařízení, v němž je prováděno prověřování, pokud tento přístup není omezen příliš nebo zcela znemožněn.

7. Při prověřování státních příslušníků třetích zemí, kteří neucinili žádost o mezinárodní ochranu, se použijí příslušná pravidla týkající se zajištění stanovená ve směrnici 2008/115/ES.

8. Členské státy zajistí, aby všem osobám podléhajícím prověřování byly zajištěny takové životní podmínky, které zaručují jejich obživu, chrání jejich fyzické a duševní zdraví a respektují jejich práva podle Listiny.

9. Členské státy určí orgány provádějící prověřování a zajistí, aby personál těchto orgánů, který bude prověřování provádět, měl odpovídající znalosti a absolvoval nezbytnou odbornou přípravu v souladu s článkem 16 nařízení (EU) 2016/399.

Členské státy zajistí, aby předběžnou zdravotní prohlídku stanovenou v článku 12 prováděl kvalifikovaný zdravotnický personál a aby předběžné posouzení zranitelnosti stanovené v uvedeném článku prováděl specializovaný personál orgánů provádějících prověřování, který je k tomuto účelu vyškolen. V případě potřeby musí být do těchto zdravotních prohlídek a posouzení zranitelnosti rovněž zapojeny vnitrostátní orgány pro ochranu dětí a vnitrostátní orgány pověřené odhalováním a identifikací obětí obchodování s lidmi nebo rovnocenné mechanismy.

Členské státy rovněž zajistí, aby k údajům, systémům a databázím uvedeným v člácích 14 a 15 měly přístup pouze řádně pověřené pracovníci orgánů provádějících prověřování odpovědných za zjišťování nebo ověřování totožnosti a bezpečnostní kontrolu.

Členské státy k účinnému provádění prověřování poskytnou odpovídající personál a dostatečné prostředky.

Orgánům provádějícím prověřování mohou být při provádění prověřování nápomocni či je mohou podporovat odborníci nebo styční důstojníci a týmy vyslané Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž a Agenturou Evropské unie pro otázky azylu v mezích jejich mandátů za předpokladu, že tyto odborníci a styční důstojníci a týmy absolvovali příslušnou odbornou přípravu, jak je stanoveno v první a druhém pododstavci.

Článek 9

Povinnosti státních příslušníků třetích zemí podléhajících prověřování

1. Během prověřování jsou státní příslušníci třetích zemí podléhající prověřování k dispozici orgánům provádějícím prověřování.
2. Státní příslušníci třetích zemí:
 - a) uvedou své jméno, datum narození, pohlaví a státní příslušnost a mají-li k dispozici doklady a informace, které mohou tyto údaje prokázat, předloží je;
 - b) poskytnou biometrické údaje podle nařízení (EU) 2024/1358.

Článek 10

Monitorování základních práv

1. Členské státy přijmou příslušná ustanovení k vyšetřování obvinění z nerespektování základních práv v souvislosti s prověřováním.

Členské státy případně zajistí postoupení věci za účelem zahájení občanského nebo trestního soudního řízení v případech, kdy nejsou dodržována nebo uplatňována základní práva v souladu s vnitrostátním právem.

2. Každý členský stát zajistí v souladu s požadavky stanovenými v tomto článku nezávislý monitorovací mechanismus, který:

- a) během prověřování monitoruje dodržování práva Unie a mezinárodního práva, včetně Listiny, zejména pokud jde o přístup k azylovému řízení, zásadu nenavracení, nejlepší zájem dítěte a příslušná pravidla týkající se zajištění, včetně příslušných ustanovení vnitrostátního práva týkajících se zajištění; a
- b) zajišťuje, aby byla odůvodněná obvinění z porušování základních práv při všech příslušných činnostech souvisejících s prověřováním řešena účinně a bez zbytečného odkladu, v případě potřeby dává podnět k zahájení vyšetřování těchto obvinění a monitoruje pokrok v těchto vyšetřováních.

Nezávislý monitorovací mechanismus se vztahuje na všechny činnosti vykonávané členskými státy při provádění tohoto nařízení.

Nezávislý monitorovací mechanismus má pravomoc vydávat členským státům každoroční doporučení.

Členské státy zavedou přiměřené záruky, aby byla zajištěna nezávislost nezávislého monitorovacího mechanismu. Na fungování nezávislého monitorovacího mechanismu se podílejí vnitrostátní veřejní ochránci práv a vnitrostátní instituce pro lidská práva, včetně vnitrostátních preventivních mechanismů zřízených na základě Opčního protokolu z roku 1984 k Úmluvě Organizace spojených národů proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, přičemž tito aktéři mohou být pověřeni plněním všech nebo částí úkolů tohoto nezávislého monitorovacího mechanismu. Součástí nezávislého monitorovacího mechanismu mohou rovněž být příslušné mezinárodní a nevládní organizace a veřejné subjekty nezávislé na orgánech provádějících prověřování. Pokud se jedna nebo více těchto institucí, organizací nebo subjektů na nezávislém monitorovacím mechanismu přímo nepodílí, nezávislý monitorovací mechanismus s nimi naváže a udržuje úzké vztahy. Nezávislý monitorovací mechanismus naváže a udržuje úzké vazby s vnitrostátními orgány pro ochranu údajů a s evropským inspektorem ochrany údajů.

Nezávislý monitorovací mechanismus plní své úkoly prostřednictvím kontrol na místě, namátkových a neohlášených kontrol.

Členské státy poskytnou tomuto nezávislému monitorovacímu mechanismu přístup do všech příslušných míst, včetně přijímacích a zajišťovacích zařízení, jakož i k jednotlivcům a dokumentům, pokud je tento přístup nezbytný k tomu, aby nezávislý monitorovací mechanismus mohl plnit povinnosti stanovené v tomto článku. Příslušná místa a utajované informace jsou zpřístupněny pouze osobám jednajícím jménem nezávislého monitorovacího mechanismu, které mají odpovídající bezpečnostní prověrku vydanou příslušným orgánem v souladu s vnitrostátním právem.

Agentura pro základní práva vydá pro členské státy obecné pokyny týkající se zřízení monitorovacího mechanismu a jeho nezávislého fungování. Členské státy mohou Agenturu pro základní práva požádat o poskytnutí podpory při vývoji svých nezávislých monitorovacích mechanismů, včetně záruk nezávislosti takového mechanismu, metodiky monitorování a odpovídajících programů odborné přípravy.

Komise zjištění nezávislých monitorovacích mechanismů zohlední při svém posuzování účinného uplatňování a provádění Listiny podle čl. 15 odst. 1 a přílohy III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1060⁽³⁶⁾.

3. Nezávislým monitorovacím mechanismem uvedeným v odstavci 2 tohoto článku není dotčen monitorovací mechanismus pro účely monitorování operativního a technického uplatňování společného evropského azylového systému, jak je stanoveno v článku 14 nařízení (EU) 2021/2303, a úloha osob pověřených sledováním základních práv při sledování dodržování základních práv při všech činnostech Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž, jak je stanoveno v článku 80 nařízení (EU) 2019/1896.

4. Členské státy poskytnou nezávislému monitorovacímu mechanismu uvedenému v druhém odstavci odpovídající finanční prostředky.

⁽³⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1060 ze dne 24. června 2021 o společných ustanoveních pro Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond plus, Fond soudržnosti, Fond pro spravedlivou transformaci a Evropský námořní, rybářský a akvakulturní fond a o finančních pravidlech pro tyto fondy a pro Azylový, migrační a integrační fond, Fond pro vnitřní bezpečnost a Nástroj pro finanční podporu správy hranic a vízové politiky (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 159).

Článek 11

Poskytování informací

1. Členské státy zajistí, aby státní příslušníci třetích zemí podléhající prověřování byli informováni o:
 - a) účelu, trvání, a prvcích prověřování, jakož i o způsobech, jakým je prováděno, a jeho možných výsledcích;
 - b) právu požádat o mezinárodní ochranu a o použitelných pravidlech pro učinění žádosti o mezinárodní ochranu, pokud to připadá v úvahu v situacích uvedených v článku 30 nařízení (EU) 2024/1348, a v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří učinili žádost o mezinárodní ochranu, o povinnostech a důsledcích jejich porušení stanovených v člancích 17 a 18 nařízení (EU) 2024/1351;
 - c) právech a povinnostech státních příslušníků třetích zemí během prověřování, včetně jejich povinností podle článku 9 a o možnosti kontaktovat a být kontaktován organizacemi a osobami uvedenými v čl. 8 odst. 6.
 - d) právech, která subjektu údajů přiznávají příslušné právní předpisy Unie o ochraně údajů, zejména nařízení (EU) 2016/679.
2. Členské státy rovněž zajistí, aby státní příslušníci třetích zemí podléhající prověřování byli v příslušných případech informováni o:
 - a) použitelných pravidlech pro podmínky vstupu státních příslušníků třetích zemí v souladu s nařízením (EU) 2016/399, jakož i o dalších podmínkách vstupu nebo pobytu uplatňovaných dotčeným členským státem, pokud tyto informace dosud nebyly poskytnuty;
 - b) povinnosti návratu v souladu se směrnicí 2008/115/ES a o možnostech registrace do programu poskytujícího logistickou, finanční a jinou hmotnou nebo věcnou pomoc za účelem podpory dobrovolného opuštění území;
 - c) podmínkách účasti na relokaci v souladu s článkem 67 nařízení (EU) 2024/1351 nebo o jiném existujícím mechanismu solidarity;
3. Informace poskytované během prověřování se poskytují v jazyce, kterému státní příslušník třetí země rozumí, nebo o kterém se důvodně předpokládá, že mu rozumí. Informace se poskytují písemně, na papíře či elektronické podobě, a, je-li to nutné, ústně za pomoci tlumočnických služeb. V případě nezletilých osob se informace poskytují způsobem vstřícným k dětem a odpovídajícím věku dítěte a za účasti zástupce nebo osoby uvedené v čl. 13 odst. 2 a 3. Orgány provádějící prověřování mohou přijmout nezbytná opatření k zajištění dostupnosti služeb mezikulturní komunikace a mediace za účelem usnadnění přístupu k řízení o mezinárodní ochraně.
4. Členské státy mohou relevantním a příslušným vnitrostátním, mezinárodním a nevládním organizacím a subjektům povolit, aby státním příslušníkům třetích zemí poskytovaly během prověřování informace podle tohoto článku v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Článek 12

Předběžné zdravotní prohlídky a zranitelnost

1. Na státní příslušníky třetích zemí podléhající prověřování podle článků 5 a 7 se vztahuje předběžná zdravotní prohlídka provedená kvalifikovaným zdravotnickým personálem s cílem zjistit případnou potřebu zdravotní péče nebo nutnost izolace z důvodů ochrany veřejného zdraví. Kvalifikovaný zdravotnický personál může na základě zdravotních ukazatelů týkajících se celkového stavu každého jednotlivého státního příslušníka třetí země rozhodnout, že během prověřování není nutná žádná další zdravotní prohlídka. Státní příslušníci třetích zemí podléhající prověřování podle článků 5 a 7 mají přístup k neodkladné zdravotní péči a základní léčbě v případě onemocnění.
2. Aniž jsou dotčeny povinnosti členských států stanovené v článku 24 nařízení (EU) 2024/1348, u státních příslušníků třetích zemí, kteří požádali o mezinárodní ochranu, může být zdravotní prohlídka uvedená v odstavci 1 tohoto článku součástí prohlídky zdravotního stavu podle článku 24 uvedeného nařízení.

3. Na státní příslušníky třetích zemí prověřované podle článků 5 a 7 se vztahuje předběžné posouzení zranitelnosti, které provádí specializovaný personál orgánů provádějících prověřování, jenž za tímto účelem absolvoval odbornou přípravu, s cílem zjistit, zda státní příslušník třetí země může být osobou bez státní příslušnosti, zranitelnou osobou nebo obětí mučení či jiného nelidského nebo ponižujícího zacházení či osobou se zvláštními potřebami ve smyslu směrnice 2008/115/ES, článku 25 směrnice 2024/1346 a článku 20 nařízení (EU) 2024/1348. Při posuzování zranitelnosti mohou být orgánům provádějícím prověřování nápomocny nevládní organizace a případně kvalifikovaný zdravotnický personál.

4. Existují-li náznaky zranitelnosti nebo zvláštních potřeb při přijetí či zvláštních procesních potřeb, je dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země ve vhodných zařízeních poskytnuta včasná a přiměřená podpora s ohledem na jeho fyzické a duševní zdraví. V případě nezletilých osob je podpora poskytována způsobem vstřícným k dětem a odpovídajícím věku dítěte a poskytuje ji personál, který je řádně odborně připraven a kvalifikován pro jednání s nezletilými osobami, a to ve spolupráci s vnitrostátními orgány pro ochranu dětí.

5. Aniž je dotčeno posouzení zvláštních potřeb při přijetí vyžadované podle směrnice (EU) 2024/1346, posouzení zvláštních procesních potřeb vyžadované podle nařízení (EU) 2024/1348 a posouzení zranitelnosti vyžadované podle směrnice 2008/115/ES, může být předběžné posouzení zranitelnosti uvedené v odstavcích 3 a 4 tohoto článku součástí posouzení zranitelnosti a posouzení zvláštních procesních potřeb, která jsou stanovena v uvedeném nařízení a uvedených směrnících.

Článek 13

Záruky pro nezletilé osoby

1. Během prověřování je v souladu s čl. 24 odst. 2 Listiny vždy prvořadým hlediskem nejlepší zájem dítěte.
2. Během prověřování musí být nezletilá osoba doprovázena dospělým rodinným příslušníkem, je-li přítomen ve stejném místě.
3. Členské státy přijmou co nejdříve opatření k zajištění toho, aby nezletilou osobu bez doprovodu během prověřování doprovázel zástupce, nebo, jestliže zástupce nebyl jmenován, osoba vyškolená k ochraně nejlepšího zájmu nezletilé osoby a jejího celkově blaha a pomáhala jí během prověřování způsobem, který je vstřícný k dětem a odpovídá věku dítěte, a v jazyce, kterému rozumí. Touto osobou je osoba určená k dočasnému zastupování podle směrnice (EU) 2024/1346, jestliže byla tato osoba určena podle uvedené směrnice.

Zástupce musí disponovat nezbytnými dovednostmi a odbornými znalostmi, včetně těch, jež se týkají zacházení s nezletilými osobami a jejich specifických potřeb. Zástupce musí jednat tak, aby byly zajištěny nejlepší zájmy a celkové blaho nezletilé osoby a aby nezletilá osoba bez doprovodu mohla využívat práv a plnit povinnosti podle tohoto nařízení.

4. Osoba, která je pověřena doprovodem nezletilé osoby bez doprovodu a poskytováním pomoci této osobě v souladu s odstavcem 3, nesmí být osobou odpovědnou za žádné prvky prověřování, jedná nezávisle a nepřijímá pokyny ani od osob odpovědných za prověřování, ani od orgánů provádějících prověřování. Tyto osoby musí plnit své povinnosti podle zásady nejlepšího zájmu dítěte a musí mít k tomuto účelu nezbytné odborné znalosti a odbornou přípravu. Aby se zajistilo celkové blaho a sociální rozvoj nezletilé osoby, vyškolená osoba by měla být měněna jen v nezbytných případech.

5. Členské státy pověří zástupce či osobu uvedenou v odstavci 3 péčí o přiměřený a omezený počet nezletilých osob bez doprovodu, za běžných okolností péčí o nejvýše třicet nezletilých osob bez doprovodu současně, aby bylo zajištěno, že tento zástupce či tato osoba budou schopni plnit své úkoly efektivně.

6. Skutečnost, že zástupce nebyl jmenován ani nebyla určena osoba dočasně jednající jako zástupce podle směrnice (EU) 2024/1346 jmenování nebyli, nebrání nezletilé osobě bez doprovodu ve výkonu práva požádat o mezinárodní ochranu.

Článek 14

Zjištění nebo ověření totožnosti

1. Totožnost státních příslušníků třetích zemí prověřovaných podle článku 5 nebo článku 7 se ověřuje nebo zjišťuje v rozsahu, v němž k tomu dosud nedošlo při uplatňování článku 8 nařízení (EU) 2016/399, s využitím v příslušných případech:

- a) dokladů totožnosti, cestovních nebo jiných dokladů;
- b) údajů nebo informací, které poskytl dotčený státní příslušník třetí země, nebo které od něj byly získány, a
- c) biometrických údajů.

2. Za účelem zjištění a ověření totožnosti podle odstavce 1 tohoto článku provedou orgány provádějící prověřování s využitím údajů nebo informací uvedených v odstavci 1 vyhledávání ve společném úložišti údajů o totožnosti (dále jen „CIR“) zřízeném nařízením (EU) 2019/817 a (EU) 2019/818 podle článku 20a nařízení (EU) 2019/817 a podle článku 20a nařízení (EU) 2019/818, v Schengenském informačním systému (dále jen „SIS“) zřízeném nařízením (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 a (EU) 2018/1862 a v relevantních případech ve vnitrostátních databázích použitelných v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Biometrické údaje státního příslušníka třetí země podléhajícího prověřování se v souladu s čl. 15 písm. b) a s články 22, 23 a 24 nařízení (EU) 2024/1358 snímají jednorázově jak pro účely ověření totožnosti nebo zjištění totožnosti, tak pro účely registrace této osoby v systému Eurodac.

3. Vyhledávání v CIR podle odstavce 2 tohoto článku se zahájí prostřednictvím ESP v souladu s kapitolou II nařízení (EU) 2019/817 a kapitolou II nařízení (EU) 2019/818. Pokud k vyhledávání v jednom či více informačních systémech EU nebo CIR není technicky možné použít ESP, první pododstavec tohoto odstavce se nepoužije a orgány provádějící prověřování použijí přímý vstup do informačních systémů EU nebo do CIR. Tímto odstavcem není dotčen přístup orgánů provádějících prověřování do SIS, u něhož je používání ESP i nadále povinné.

4. Pokud nelze biometrické údaje státního příslušníka třetí země použít nebo pokud vyhledávání na základě údajů uvedených v odstavci 2 není úspěšné nebo není nalezen žádný pozitivní nález, použijí se pro vyhledávání údaje o totožnosti státního příslušníka třetí země ve spojení s údaji o průkazu totožnosti, cestovním či jiném dokladu nebo jakékoli údaje nebo informace uvedené v odst. 1 písm. b).

5. Vyhledávání v SIS pomocí biometrických údajů se provádí v souladu s článkem 33 nařízení (EU) 2018/1861 a článkem 43 nařízení (EU) 2018/1862.

6. Pokud je to možné, zahrnují kontroly také ověření alespoň jednoho z biometrických identifikátorů integrovaných do průkazu totožnosti, cestovního či jiného dokladu.

Článek 15

Bezpečnostní kontrola

1. Státní příslušníci třetích zemí prověřovaní podle článku 5 nebo článku 7 podstoupí bezpečnostní kontrolu, aby se ověřilo, zda by mohli představovat hrozbu pro vnitřní bezpečnost. Bezpečnostní kontrola se může vztahovat jak na státní příslušníky třetích zemí, tak na předměty v jejich držení. Na veškeré provedené prohlídky se použijí právní předpisy dotčeného členského státu.

2. Za účelem provedení bezpečnostní kontroly uvedené v odstavci 1 tohoto článku a pokud tak dosud nebylo učiněno při kontrolách uvedených v čl. 8 odst. 3 nařízení (EU) 2016/399, se v souladu s článkem 16 tohoto nařízení nahlíží do příslušných databází Unie, zejména SIS, Systému vstupu/výstupu řízeného nařízením (EU) 2017/2226 (dále jen „EES“), Evropského systému pro cestovní informace a povolení zřízeného nařízením (EU) 2018/1240 (dále jen „ETIAS“), včetně seznamu zájmových osob ETIAS uvedeného v článku 34 nařízení (EU) 2018/1240, Vízového informačního systému zřízeného rozhodnutím 2004/512/ES (dále jen „VIS“) a, centralizovaného systému pro identifikaci členských států, jež mají informace o odsouzeních státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti zřízeného nařízením (EU) 2019/816 (dále jen „ECRIS-TCN“), údajů Europolu zpracovávaných pro účely uvedené v čl. 18 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) 2016/794 a databází Interpolu. Za tímto účelem lze nahlížet rovněž do příslušných vnitrostátních databází.

3. Pokud jde o nahlížení do systémů EES, ETIAS, s výjimkou seznamu zájmových osob ETIAS uvedeného v článku 34 nařízení (EU) 2018/1240, a do VIS podle odstavce 2 tohoto článku, lze získat údaje pouze o odepření vstupu, zamítnutí žádosti o cestovní povolení, prohlášení cestovního povolení za neplatné či jeho zrušení, nebo o rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza, dlouhodobého víza či povolení k pobytu, jeho prohlášení za neplatné nebo zrušení, která vycházejí z bezpečnostních důvodů.

V případě pozitivního nálezu v SIS má orgán provádějící prověřování provádějící vyhledávání přístup k údajům obsaženým v záznamu.

4. Pokud jde o nahlížení do systému ECRIS-TCN, vyhledané údaje se omezují na odsouzení za teroristické trestné činy a jiné formy závažné trestné činnosti uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2019/816.

5. Komise v případě potřeby přijme prováděcí akty, kterými stanoví podrobný postup a specifikace získávání údajů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 16

Podmínky pro zjišťování totožnosti a provádění bezpečnostních kontrol

1. Vyhledávání uvedené v čl. 14 odst. 2 a v čl. 15 odst. 2 související s informačními systémy EU, údaji Europolu a databázemi Interpolu lze zahájit pomocí ESP v souladu s kapitolou II nařízení (EU) 2019/817 a s kapitolou II nařízení (EU) 2019/818.

2. Pokud je výsledkem vyhledávání podle čl. 15 odst. 2 pozitivní nález s údaji v jednom z informačních systémů EU, mají orgány provádějící prověřování přístup za účelem nahlížení do údajů odpovídajícím tomuto pozitivnímu nálezu v příslušných informačních systémech EU za podmínek stanovených v právních aktech, jež tento přístup upravují.

3. Je-li výsledkem vyhledávání v SIS pozitivní nález, provedou orgány provádějící prověřování postupy stanovené v nařízeních (EU) 2018/1860, nařízením (EU) 2018/1861 nebo (EU) 2018/1862, včetně konzultace členského státu pořizujícího záznam prostřednictvím centrálního SIRENE, jak je uvedeno v čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1861 a v čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1862.

4. Pokud osobní údaje státního příslušníka třetí země odpovídají osobě, jejíž údaje jsou zaznamenány v ECRIS-TCN a označeny v souladu s čl. 5 odst. 1 písm. c) nařízením (EU) 2019/816, lze tyto údaje použít pouze pro účely bezpečnostní kontroly uvedené v článku 15 tohoto nařízení a pro účely nahlížení do vnitrostátních rejstříků trestů, které musí být v souladu s článkem 7c uvedeného nařízení. Před vydáním stanoviska podle článku 7c uvedeného nařízení se nahlíží do vnitrostátních rejstříků trestů.

5. Je-li na základě vyhledávání uvedeného v čl. 15 odst. 2 nalezena shoda s údaji Europolu, zašle se Europolu v souladu s nařízením (EU) 2016/794 prostřednictvím komunikačních kanálů stanovených v uvedeném nařízení automatické oznámení obsahující údaje použité pro vyhledávání, aby Europol mohl v případě potřeby přijmout veškerá vhodná návažná opatření.

6. Vyhledávání v databázích Interpolu podle čl. 15 odst. 2 tohoto nařízení se provádí v souladu s čl. 9 odst. 5 a čl. 72 odst. 1 nařízením (EU) 2019/817. Není-li možné provést takové vyhledávání tak, aby majiteli záznamu Interpolu nebyly odhaleny žádné informace, prověřování vyhledávání v databázích Interpolu nezahrnuje.

7. Je-li nalezena shoda v seznamu zájmových osob ETIAS uvedeném v čl. 34 nařízení (EU) 2018/1240, použije se článek 35a uvedeného nařízení.

8. Komise v případě potřeby přijme prováděcí akty k upřesnění postupu spolupráce mezi orgány odpovědnými za provádění prověřování, národními ústředními Interpolu a národní jednotkou Europolu za účelem stanovení hrozby pro vnitřní bezpečnost. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 17

Prověřovací formulář

1. Orgány provádějící prověřování vyplní v souvislosti s osobami uvedenými v člancích 5 a 7 formulář, který obsahuje tyto informace:

- a) jméno, datum a místo narození a pohlaví;
- b) údaj o státních příslušnostech nebo o tom, že osoba je bez státní příslušnosti, zemích pobytu před příchodem a jazycích, jimiž daná osoba hovoří;
- c) odůvodnění, proč bylo prověřování provedeno;
- d) informaci o předběžné zdravotní prohlídce provedené v souladu s čl. 12 odst. 1, včetně případů, kdy na základě vyhodnocení celkového zdravotního stavu každého jednotlivého státního příslušníka třetí země nebyla nutná žádná další zdravotní prohlídka;
- e) příslušné informace o předběžném posouzení zranitelnosti provedeném v souladu s čl. 12 odst. 3, zejména o zjištěné zranitelnosti nebo zvláštních potřebách při přijetí či zvláštních procesních potřebách;
- f) informaci, zda dotčený státní příslušník třetí země učinil žádost o mezinárodní ochranu;
- g) informace poskytnuté dotčeným státním příslušníkem třetí země o tom, zda má rodinné příslušníky nacházející se na území kteréhokoliv ze členských států;
- h) informaci, zda nahlédnutí do příslušných databází v souladu s článkem 15 vedlo k nalezení shody;
- i) informaci, zda dotčený státní příslušník třetí země dodržuje povinnost spolupracovat v souladu s článkem 9.

2. Pokud jsou k dispozici, měl by formulář uvedený v prvním odstavci obsahovat i tyto informace:

- a) důvod neoprávněného příchodu nebo vstupu;
- b) informace o cestovních trasách, včetně místa odjezdu, míst předchozího pobytu, třetích zemí tranzitu, třetích zemí, kde mohla být požadována nebo udělena mezinárodní ochrana, a informace o zamýšleném cíli cesty v rámci Unie;
- c) cestovní doklady nebo doklady totožnosti, které má státní příslušník třetí země u sebe u sebe;
- d) veškeré připomínky a další relevantní informace včetně veškerých souvisejících informací v případech podezření na převaděčství nebo obchodování s lidmi.

3. Informace ve formuláři uvedeném v prvním odstavci jsou zaznamenávány takovým způsobem, aby je bylo možné správně a soudně přezkoumat během případného následného azylového řízení nebo řízení o navrácení.

Upřesní se, zda jsou informace uvedené v odst. 1 písmenech a) a b) potvrzeny orgány provádějícími prověřování nebo zda je deklaruje dotčená osoba.

Informace obsažené ve formuláři se na papíře nebo v elektronické podobě zpřístupní dotčené osobě. Informace uvedené v odst. 1 písm. h) tohoto článku se upraví. Před předáním formuláře příslušným orgánům uvedeným v čl. 18 odst. 1, 2, 3 a 4 má osoba podléhající prověřování možnost oznámit, že informace obsažené ve formuláři jsou nesprávné. Orgány provádějící prověřování veškerá taková oznámení zaznamenají do příslušných informací uvedených v tomto článku.

Článek 18

Dokončení prověřování

1. Po dokončení prověřování nebo nejpozději po uplynutí lhůt stanovených v článku 8 tohoto nařízení jsou státní příslušníci třetích zemí uvedení v čl. 5 odst. 1 tohoto nařízení, kteří neučinili žádost o mezinárodní ochranu, nasměrováni k příslušným orgánům za účelem řízení v souladu se směrnicí 2008/115/ES, aniž je dotčeno použití čl. 6 odst. 5 nařízení (EU) 2016/399.

Formulář uvedený v článku 17 se postoupí příslušným orgánům, ke kterým je státní příslušník třetí země nasměrován.

2. Státní příslušníci třetích zemí uvedení v článcích 5 a 7, kteří učinili žádost o mezinárodní ochranu, jsou nasměrováni k orgánům příslušným pro registraci žádosti o mezinárodní ochranu.

3. Má-li být státní příslušník třetí země relokován v souladu s článkem 67 nařízení (EU) 2024/1351 nebo s jakýmkoliv jiným existujícím mechanismem solidarity, je dotčený státní příslušník třetí země společně s formulářem uvedeným v článku 17 tohoto nařízení nasměrován k příslušným orgánům dotčených členských států.

4. Na státní příslušníky třetích zemí uvedené v článku 7 tohoto nařízení, kteří žádost o mezinárodní ochranu neučinili, se nadále vztahuje řízení o navrácení v souladu se směrnicí 2008/115/ES.

5. Pokud jsou státní příslušníci třetích zemí uvedení v čl. 5 odst. 1 a 2 a článku 7 tohoto nařízení nasměrováni k příslušnému řízení týkajícímu se mezinárodní ochrany, řízení v souladu se směrnicí 2008/115/ES nebo, v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří mají být relokováni, k příslušným orgánům jiného členského státu, prověřování končí. I když nebyly všechny kontroly dokončeny ve lhůtách uvedených v článku 8 tohoto nařízení, prověřování dotyčné osoby se přesto ukončí a osoba je nasměrována k příslušnému řízení.

6. Pokud je proti státnímu příslušníkovi třetí země uvedenému v článku 5 nebo 7 tohoto nařízení v souladu s vnitrostátními trestněprávními předpisy zahájeno vnitrostátní trestní řízení nebo se na něj vztahuje postup vydávání, mohou se členské státy rozhodnout, že prověřování neprovedou. Jestliže prověřování již bylo zahájeno, zašle se formulář uvedený v článku 17 tohoto nařízení spolu s uvedením okolností ukončení prověřování orgánům příslušným pro řízení v souladu se směrnicí 2008/115/ES, nebo jestliže státní příslušník třetí země učinil žádost o mezinárodní ochranu, orgánům, které jsou podle vnitrostátních právních předpisů příslušné k registraci žádosti o mezinárodní ochranu.

7. Osobní údaje uložené podle tohoto nařízení se vymažou ve lhůtách stanovených v nařízení (EU) 2024/1358.

Článek 19

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navržený prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 20

Změny nařízení (ES) č. 767/2008

Článek 6 nařízení (ES) č. 767/2008 se mění takto:

1) Odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Přístup do VIS pro účely nahlížení do údajů je vyhrazen výlučně řádně zmocněným pracovníkům:

- a) vnitrostátních orgánů každého členského státu a subjektů Unie, které jsou příslušné pro účely stanovené v člancích 15 až 22, člancích 22g až 22m a článku 45e tohoto nařízení;
- b) ústřední jednotky ETIAS a národních jednotek ETIAS určených podle článků 7 a 8 nařízení (EU) 2018/1240 pro účely stanovené v člancích 18c a 18d tohoto nařízení a pro účely nařízení (EU) 2018/1240;
- c) orgánů provádějících prověřování vymezených v čl. 2 bodu 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 (*) pro účely stanovené v člancích 15 a 16 uvedeného nařízení;
- d) vnitrostátních orgánů každého členského státu a subjektů Unie, které jsou příslušné pro účely stanovené v člancích 20, 20a a 21 nařízení (EU) 2019/817.

Tento přístup se poskytuje pouze v rozsahu, v jakém jsou tyto údaje potřebné k plnění jejich úkolů pro tyto účely, a musí být přiměřený sledovaným cílům.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 ze dne 14. května 2024, kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817 (Úř. věst. L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).“;

2) Vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Orgány provádějící prověřování vymezené v čl. 2 bodu 10 nařízení (EU) 2024/1356 mají rovněž přístup do VIS za účelem nahlížení do údajů pro účely provedení bezpečnostní kontroly v souladu s čl. 15 odst. 2 uvedeného nařízení.

Vyhledávání podle tohoto odstavce se provádí s využitím údajů uvedených v čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1356 a systém VIS oznámí shodu, pokud je v odpovídajícím souboru zaznamenáno rozhodnutí o neudělení víza, dlouhodobého víza nebo povolení k pobytu či o jejich prohlášení za neplatné či zrušení z důvodů uvedených v čl. 12 odst. 2 písm. a) bodech i), v) a vi) tohoto nařízení.

Je-li nalezena shoda, mají orgány provádějící prověřování přístup ke všem příslušným údajům v daném souboru.“

Článek 21

Změny nařízení (EU) 2017/2226

Nařízení (EU) 2017/2226 se mění takto:

1) V čl. 6 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„l) podpořit cíle prověřování stanovené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 (*), zejména pokud jde o kontroly stanovené v člancích 14 až 16 uvedeného nařízení.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 ze dne 14. května 2024, kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817 (Úř. věst. L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).“;

2) Článek 9 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2b. Řádně pověřeni pracovníci orgánů provádějících prověřování vymezených v čl. 2 odst. 10 nařízení (EU) 2024/1356 mají přístup do systému EES za účelem nahlížení do údajů EES.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Přístup k údajům EES uloženým v CIR je vyhrazen výlučně řádně zmocněným pracovníkům vnitrostátních orgánů každého členského státu a řádně zmocněným pracovníkům agentur Unie, které jsou příslušné pro účely stanovené v člincích 20, 20a a 21 nařízení (EU) 2019/817 a v člincích 20, 20a a 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/818 (*). Tento přístup se poskytuje pouze v rozsahu, v jakém jsou tyto údaje potřebné k plnění jejich úkolů pro tyto účely, a musí být přiměřený sledovaným cílům.“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/818 ze dne 20. května 2019, kterým se zřizuje rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti policejní a justiční spolupráce, azylu a migrace a kterým se mění nařízení (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 a (EU) 2019/816 (Úř. věst. L 135, 22.5.2019, s. 85).“;

3) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 24a

Přístup k údajům pro bezpečnostní kontrolu pro účely prověřování

Orgány provádějící prověřování vymezené v čl. 2bodě 10 nařízení (EU) 2024/1356 mají přístup do systému EES za účelem nahlížení do údajů, aby mohly provést bezpečnostní kontrolu v souladu s čl. 15 odst. 2 uvedeného nařízení.

Vyhledávání v souladu s tímto článkem se provede pomocí údajů uvedených v čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1356 a systém EES oznámí shodu, pokud se záznam o odeprání vstupu na základě důvodů uvedených v části B bodech B, D, H, I a J přílohy V nařízení (EU) 2016/399 propojí se srovnávacím (individuálním) souborem. Je-li nalezena shoda, má orgán provádějící prověřování přístup ke všem příslušným údajům v souboru.

Pokud individuální soubor neobsahuje žádné biometrické údaje, mohou orgány provádějící prověřování následně získat přístup k biometrickým údajům dotčené osoby a ověřit ve VIS, zda odpovídají, v souladu s článkem 6 nařízení (ES) č. 767/2008.“;

4) V čl. 46 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) účel přístupu podle čl. 9 odst. 2, 2a a 2b“.

Článek 22

Změny nařízení (EU) 2018/1240

Nařízení (EU) 2018/1240 se mění takto:

1) V článku 4 se vkládá nové písmeno, které zní:

„eb) podporuje cíle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 (*);

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 ze dne 14. května 2024, kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817 (Úř. věst. L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).“;

2) V čl. 8 odst. 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„i) poskytují stanoviska v souladu s článkem 35a.“

3) Článek 13 se mění takto:

a) odstavec 4a se nahrazuje tímto:

„4a) Přístup k údajům ETIAS týkajícím se totožnosti a k údajům o cestovním dokladu uloženým v CIR je rovněž vyhrazen výlučně řádně pověřeným pracovníkům vnitrostátních orgánů každého členského státu a řádně pověřeným pracovníkům agentur Unie, které jsou příslušné pro účely stanovené v člancích 20, 20a a 21 nařízení (EU) 2019/817. Tento přístup se poskytuje v rozsahu, v jakém jsou tyto údaje potřebné k plnění jejich úkolů pro tyto účely, a musí být přiměřený sledovaným cílům.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4b) Orgány provádějící prověřování vymezené v čl. 2 bodu 10 nařízení (EU) 2024/1356 (dále jen „orgány provádějící prověřování“) mají rovněž přístup do ETIAS za účelem nahlížení do údajů pro účely provedení kontrol v souladu s čl. 15 odst. 2 uvedeného nařízení.

Vyhledávání v souladu s tímto odstavcem se provádí pomocí údajů uvedených v čl. 14 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (EU) 2024/1356 a ETIAS oznámí shodu, pokud je v odpovídajícím souboru žádosti obsaženo rozhodnutí o zamítnutí žádosti o cestovní povolení, prohlášení cestovního povolení za neplatné nebo jeho zrušení na základě čl. 28 odst. 7 nebo čl. 37 odst. 1 písm. a), b) a e) tohoto nařízení.

Je-li nalezena shoda, mají orgány provádějící prověřování přístup ke všem příslušným údajům v daném souboru.

Pokud vyhledávání provedené v souladu s tímto odstavcem ukáže, že existuje shoda mezi údaji použitými pro vyhledávání a údaji zaznamenanými v seznamu zájmových osob ETIAS uvedeném v článku 34, jsou o této shodě informovány národní jednotka ETIAS nebo Europol, které údaje do seznamu zájmových osob ETIAS vložily, a odpovídají za přístup k údajům v seznamu zájmových osob ETIAS a za poskytnutí stanoviska v souladu s článkem 35a uvedeného nařízení.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Každý členský stát určí příslušné vnitrostátní orgány uvedené v odstavcích 1, 2, 4 a 4a tohoto článku a orgány provádějící prověřování uvedené v odstavci 4b tohoto článku a neprodleně sdělí jejich seznam agentuře eu-LISA v souladu s čl. 87 odst. 2 tohoto nařízení. V tomto seznamu se uvede, za jakým účelem mají řádně pověřeni pracovníci jednotlivých orgánů přístup k údajům v informačním systému ETIAS v souladu s odstavci 1, 2, 4 a 4a tohoto článku.“

4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 35a

Úkoly národní jednotky ETIAS a Europolu v souvislosti se seznamem zájmových osob ETIAS pro účely prověřování

1. V případech uvedených v čl. 13 odst. 4b čtvrtém pododstavci zašle ústřední systém ETIAS automatické oznámení buď národní jednotce ETIAS, nebo Europolu, podle toho, kdo z nich údaje do seznamu zájmových osob ETIAS vložil. Pokud se národní jednotka ETIAS, nebo podle okolností Europol domnívá, že by prověřovaný státní příslušník třetí země mohl představovat hrozbu pro vnitřní bezpečnost, neprodleně o tom uvědomí příslušné orgány provádějící prověřování a do dvou dnů od obdržení oznámení poskytnou členskému státu provádějícímu prověřování odůvodněné stanovisko, a to následujícím způsobem:

a) národní jednotky ETIAS informují orgány provádějící prověřování prostřednictvím zabezpečeného komunikačního mechanismu, který mezi národními jednotkami ETIAS na jedné straně a orgány provádějícími prověřování na straně druhé zřídí agentura eu-LISA;

b) Europol informuje orgány provádějící prověřování prostřednictvím komunikačních kanálů stanovených v nařízení (EU) 2016/794; pokud není poskytnuto žádné stanovisko, má se za to, že neexistuje žádné bezpečnostní riziko.

2. Automatické oznámení uvedené v odstavci 1 tohoto článku musí obsahovat údaje uvedené v čl. 15 odst. 2 nařízení (EU) 2024/1356 použité pro vyhledávání.“

5) V čl. 69 odst. 1 se vkládá nové písmeno, které zní:

„ea) případně odkaz na vyhledávání v ústředním systému ETIAS pro účely článků 14 a 15 nařízení (EU) 2024/1356, zjištěné shody a výsledky tohoto vyhledávání.“

Článek 23

Změny nařízení (EU) 2019/817

Nařízení (EU) 2019/817 se mění takto:

1) V článku 7 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Orgány členských států a agentury Unie uvedené v odstavci 1 tohoto článku využívají ESP k vyhledávání údajů souvisejících s osobami nebo jejich cestovními doklady v centrálních systémech EES, VIS a ETIAS v souladu se svými přístupovými právy uvedenými v právních nástrojích, jimiž se řídí tyto informační systémy EU, a ve vnitrostátním právu. Využívají ESP také k vyhledávání v CIR v souladu se svými přístupovými právy podle tohoto nařízení pro účely uvedené v člácích 20, 20a, 21 a 22.“

2) Článek 17 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Zřizuje se společné úložiště údajů o totožnosti (CIR), které vytváří samostatný soubor pro každou osobu registrovanou v EES, VIS, ETIAS, Eurodacu nebo ECRIS-TCN a obsahuje údaje uvedené v článku 18, s cílem usnadnit a podpořit správné zjištění totožnosti osob registrovaných v EES, VIS, ETIAS, Eurodacu a ECRIS-TCN v souladu s články 20 a 20a, podpořit v souladu s článkem 21 fungování MID a v souladu s článkem 22 usnadnit a zjednodušit přístup určených orgánů a Europolu k EES, VIS, ETIAS a Eurodacu, pokud je to nezbytné k prevenci, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů.“

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pokud je z důvodu selhání CIR technicky nemožné v něm vyhledávat pro účely zjištění totožnosti určité osoby podle článku 20 nebo účely zjištění nebo ověření totožnosti určité osoby podle článku 20a, pro odhalování vícenásobné totožnosti podle článku 21 nebo pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů nebo jiných závažných trestných činů podle článku 22, agentura eu-LISA o tom automaticky uvědomí uživatele CIR.“

3) V článku 18 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Orgány vstupující do CIR tak činí v souladu se svými přístupovými právy podle právních nástrojů upravujících informační systémy EU a podle vnitrostátního práva a pro účely uvedené v člácích 20, 20a, 21 a 22 v souladu se svými přístupovými právy podle tohoto nařízení.“

4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 20a

Přístup do společného úložiště údajů o totožnosti pro účely zjištění nebo ověření totožnosti v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 (*)

1. Vyhledávání v CIR provádí určené orgány provádějící prověřování vymezené v čl. 2 bodu 10 nařízení (EU) 2024/1356 (dále jen „orgány provádějící prověřování“) pouze za účelem ověření nebo zjištění totožnosti osoby podle článku 14 uvedeného nařízení za předpokladu, že postup byl zahájen za přítomnosti dané osoby.

2. Pokud vyhledávání ukáže, že údaje o této osobě jsou uloženy v CIR, má orgán provádějící prověřování přístup za účelem nahlížení do údajů uvedených v čl. 18 odst. 1 tohoto nařízení, jakož i k údajům uvedeným v čl. 18 odst. 1 nařízení (EU) 2019/818.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 ze dne 14. května 2024, kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817 (Úř. věst. L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).“;

5) Článek 24 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Aniž jsou dotčeny článek 46 nařízení (EU) 2017/2226, článek 34 nařízení (ES) č. 767/2008 a článek 69 nařízení (EU) 2018/1240, agentura eu-LISA vede a uchovává protokoly o všech operacích zpracování údajů v rámci CIR v souladu s odstavci 2, 2a, 3 a 4 tohoto článku.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Agentura eu-LISA vede a uchovává protokoly o všech operacích zpracování údajů podle článku 20a v rámci CIR. V těchto protokolech se uvádí:

- a) členský stát, který zahájil vyhledávání;
- b) účel přístupu uživatele, který vyhledává prostřednictvím CIR;
- c) datum a čas vyhledávání;
- d) druh údajů použitých k zahájení vyhledávání;
- e) výsledky vyhledávání.“;

c) v odstavci 5 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„5. Každý členský stát vede a uchovává protokoly o vyhledávání, jež provádějí jeho orgány a jejich pracovníci řádně zmocnění k používání CIR podle článků 20, 20a, 21 a 22. Každá agentura Unie vede a uchovává protokoly o vyhledávání, které provádějí její řádně zmocnění pracovníci podle článků 21 a 22.“.

Článek 24

Hodnocení

Do 12. června 2028 podá Komise zprávu o provádění opatření stanovených v tomto nařízení.

Do 12. června 2031, a poté každých pět let, provede Komise jeho hodnocení. Komise předloží zprávu s hlavními zjištěními Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. Členské státy poskytnou Komisi veškeré informace nezbytné pro vypracování této zprávy, a to nejpozději 12. prosince 2030, a poté každých pět let.

Článek 25

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení se použije od 12. června 2026.

Ustanovení článků 14 až 16 týkající se vyhledávání v informačních systémech EU, CIR a ESP se začnou používat až poté, co příslušné informační systémy, CIR a ESP zahájí provoz.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 14. května 2024.

Za Evropský parlament

předsedkyně

R. METSOLA

Za Radu

předsedkyně

H. LAHBIB
